

Senterpartiet har styringskraft!

Taler

Marit Arnstad

Dato

4 juni 2021

Omstendigheter

Senterpartiets landsmøte (digitalt)

- 1 De siste åtte årene har vi opplevd en metodisk, systematisk og planmessig sentralisering av Norge. Den har ikke kommet av seg sjøl. Den er skapt gjennom politiske valg og avgjørelser.
- 5 Det startet med en kommunereform som bidro til tvangsammenslåinger av kommuner og fylker. I strid med folkeviljen; i strid med lokale folkevalgtes ønsker. Det fortsatte med en såkalt nærpolitireform som bidro til massiv nedlegging av politi- og lensmannskontorer i distriktene. Så kom
- 10 strukturreformen for høyere utdanning som endret forholdet mellom høyskoler og universitet, førte til nedlegging av studiesteder og utarmet studietilbudet på mindre steder. Deretter ble en rekke tingretter nedlagt som selvstendig domstoler, og stedlig ledelse ble plukket vekk. Til slutt valgte staten å trekke seg ut av deler av Distrikts-Norge ved å sentralisere skattekontor, Nav-kontor og andre statlige arbeidsplasser.
- 15 Distriktsnæringene har også fått dårligere kår. Vårens brudd i jordbruksforhandlingene er et eksempel på det. Ingen annen næring er så viktig for levende lokalsamfunn i hele Norge som landbruket. Landbruksnæringa trenger investeringsmidler til små og mellomstore bruk, de trenger økt inntekt,
- 20 de trenger et sterkere importvern. Ingenting av dette får de fra dagens regjering.
- Regjeringen har sentralisert gjennom strukturendringer, gjennom regelverk og gjennom pengestrømmer. Det har vært systematisk og bevisst. Det er godt i tråd med høyresidens tenkning om marked og store enheter, men det er dårlig nytt
- 25 for den som vil ta hele Norge i bruk.

Senterpartiets programforslag er et oppgjør med sentralisering. Vi viser en helt

30 annen retning. Den sentraliseringen vi har sett de siste åtte årene er ikke naturgitt. Det er politisk bestemt av Høyre og deres politiske samarbeidspartnere.

35 Stein på stein skal vi bygge en utvikling i en annen retning. Det er ikke gjort i en håndvending. Det er ikke gjort i løpet av ett statsbudsjett. Men det er dette Senterpartiets deltakelse i regjering etter valget først og fremst handler om: Å ta et oppgjør med sentraliseringen.

- Derfor vil vi oppløse tvangssammenslåtte kommuner og fylker.
- 40 · Derfor vil vi opprette nye politistasjoner.
- Derfor vil vi styrke beredskapen i alle deler av landet.
- Derfor vil vi satse på høyere utdanning i distriktene.
- 45 · Derfor vil vi ta vare på lokalsykehusene.
- Derfor vil vi reetablere tingretter over hele landet som selvstendige domstoler.
- 50 · Derfor vil vi gjøre det lettere å bygge og å leie boliger i distriktene.
- Derfor vil vi la lokalsamfunn sitte igjen med mer inntekter, mer beslutningskraft og mer handlefrihet.
- 55 · Derfor vil vi gi landbruket mulighet til å investere og endre på strukturtiltakene som Listhaug innførte.
- Derfor skal vi løfte økonomien til kommunene slik at de kan sikre barnehagene, fastlegene, skolene

60

Jeg har hatt gleden av å lede programkomiteen i partiet. Den har bestått av representanter fra hele landet -- og representanter fra Senterungdommen og Senterkvinnene.

65

Selv om ingen av oss hadde forutsett at koronaen skulle treffe Norge med full

kraft den 13. mars i fjor, så vil jeg si at vi har greid å fullføre et løp i programarbeidet som ikke ligger tilbake for det som har vært vanlig tidligere. Vi har hatt grundige høringer i partiet -- og vi har tatt imot tusenvis av endringsforslag fra partiorganisasjonen. Vi har tatt imot en brottsjø av eksterne innspill og vurdert hvordan de passer med Senterpartiets politiske linje.

Programkomiteen har hatt mange møter -- fysiske og digitale, alt etter hva som har vært mulig -- og vi mener at vi har ferdigstilt oppgaven på en respektabel måte med det programutkastet vi la fram i januar.

Det er noen poenger jeg innledningsvis vil benytte anledningen til å understreke siden de på en måte forteller noe om den «filosofien» vi har fulgt i programarbeidet. Ikke den røde, men den grønne tråden i det vi har holdt på med.

Vi har alle gledet oss over den framgangen som vi i felleskap har greid å bygge opp i løpet av de siste årene. Den bygger på at mange har tillit til at vi skal føre en annen politisk kurs.

Derfor er det viktig at partiet til fulle tar inn over seg at den situasjonen Senterpartiet står i foran valgkampen 2021, er annerledes enn hva vi noensinne før har opplevd.

Vi har nemlig aldri stått så sterkt i forkant av en valgkamp som kan ende med at vi danner regjering. Aldri stått så sterkt i forhold til de partiene vi skal ta flertallet fra, eller de partiene vi skal samarbeide med.

Ikke i 1965 da Senterpartiet var med på å danne Borten-regjeringen på grunnlag av de 18 mandater vi vant på Stortinget. Ikke før valget i 1981, da vi dessuten ventet to år med å gå inn i Willoch-regjeringen. Ikke før valget i 1989, da vi gikk inn i Syse-regjeringen for å få en slags kontroll med EØS-forhandlingene. Ikke før 1997-valget, da vi var med på å etablere Sentrumsregjeringen. Og heller ikke i 2005, da vi var med på å etablere den rødgrønne regjeringen, hadde vi en styrke som kan sammenlignes med det vi har nå.

Når jeg sier dette, er det for å understreke alvoret i situasjonen og for å legge vekt på hvor bevisste vi må være på vårt eget ansvar. Ønsker vi en annen politisk retning, har muligheten aldri vært større enn nå. For nå er det opp til oss. Og de

som leter etter et veikart for denne valgkampen i partiets historie, vil finne lite som er sammenlignbart eller nyttig. Senterpartiet anno 2021 bryter ny mark.

110 Nå er det opp til oss å presentere et politisk program og et mannskap som gjør at vi kan vinne valget og etablere en ny regjering. Uten et sterkt Senterparti blir det ikke noe regjeringsskifte. Så enkelt. Så vanskelig!

*

115

Vi hører med jevne mellomrom om «styringspartier» i norsk politikk. Senterpartiet er ofte ekskludert når det snakkes om «styringspartier». Til det vil jeg bare si: De må bare fortsette å undervurdere oss!

120

Men jeg tror det norske folk vet at Senterpartiet har styringskraft. Det ligger i ryggmargen på Senterpartiet å ta ansvar. Vi har svært ofte tatt ansvar i regjering. Og se bare på hva våre 138 ordførere holder på med i hverdagen, de tar ansvar! Legg så til våre 114 varaordførere som også er med på å forvalte flertallskonstellasjoner i sine kommuner.

125

Se på våre alternative budsjetter, våre skatte- og avgiftsopplegg -- ja, se ikke minst på den rollen Senterpartiet og Sigbjørn Gjelsvik spilte i Finanskomiteen på Stortinget under krisehåndteringen i fjor da næringslivet sto i fare på grunn av koronaepidemien.

130

Ingen skal være i tvil om at det som står mellom linjene på hver enkelt side i vårt partiprogram er at «Senterpartiet tar ansvar!»

135 Vi stiller opp for det demokratiske folkestyret og en aktiv stat som sikrer både bygd og by. Vi stiller opp for næringslivet og arbeidsplassene. Vi garanterer for den norske arbeidslivsmodellen, velferdsstaten og det sosiale sikkerhetsnettet. Vi kjemper for en praktisk og fornuftig natur- og ressursforvaltning og en klimapolitikk som oppfyller Paris-forpliktelsene. Og vi mener Norge skal spille 140 en aktiv rolle i verdenssamfunnet -- for samarbeid, fred og solidaritet -- selv om de som ønsker Norge inn i EU, alltid vil prøve å skape inntrykk av det motsatte.

Det programkomiteen har gjort denne gangen, er å skru sammen programmet litt annerledes enn vi har gjort før. Jeg tror ingen har problemer med å kjenne igjen den klassiske Sp-politikken når det gjelder politisk innhold. Men dere har alle sett at vi løfter fram særlig tre utfordringer i de tre hovedkapitlene vi har lagt fremst i programutkastet. Det dreier seg om distriktspolitikk, klima og beredskap. Jeg vil bruke litt tid på distriktspolitikken.

Hva er det så som kreves av en ny distriktspolitikk. Jo, det kreves både en kritisk gjennomgang av de distriktspolitiske virkemidlene vi har og det kreves nye distriktspolitiske verktøy.

Næringslivet driver distriktene. Det er bedrifter, industri, reiseliv, fiskeri, havbruk og landbruk som sammen utgjør det mangfoldet av private initiativet som fins over hele landet.

Næringslivet i distriktene er avhengig av kapital, av gode veier, av digital infrastruktur, av å få rom rundt seg til å utvikle virksomheten sin. Mange av distriktstiltakene i vår plan for en ny distriktspolitikk handler om nettopp det.

1. De distriktspolitiske virkemidlene må fornyes.
Vi vil gjennomføre en utredning om hvordan Innovasjon Norge skal innrettes slik at distriktspolitiske hensyn blir mer framtreddende, eventuelt om Innovasjon Norge må splittes opp. Ordninger med regionale utviklingsmidler og kommunale næringsfond skal styrkes. Husbankens program for boligbygging i distriktene må fornyes og vi vil prøve ut skattefritak for utleie av bolig i distriktene. Den differensierte arbeidsgiveravgiften må styrkes og utvides.

2. Distriktspolitikken trenger nye verktøy.
Vi vil etablere bygdevekstavtaler for å løfte næringslivet i distriktene. Avtalene skal være et langsiktig partnerskap med staten på linje med byvekstavtalen, men omhandle nærings og industriutvikling. De definerte prosjektene skal fastlegges lokalt. Vi vil sette av 1,2 mrd. kroner i året til slike avtaler.

3. Digital allemannsrett skal bli en realitet.
Muligheten til å arbeide, drive næringsvirksomhet og delta i digitaliseringen av samfunnet, forutsetter at den digitale infrastrukturen omfatter alle. Vi vil i løpet av neste fireårsperiode gjennomføre det løftet som er nødvendig for at alle

185 innbyggere i Norge får høyhastighetsbredbånd. Vi vil bruke 4 mrd. kroner over fire år på dette.

4. Transport binder landet sammen.

Vi vil bruke neste periode til å styrke vedlikehold og utbygging av fylkesveier. Vi
190 skal redusere prisene på ferjer og gjøre en del ferjestrekninger gratis. Billettprisene på kortbanenettet skal halveres. Taxireformen skal endres.

5. Lokalsamfunn skal ha inntekter fra naturressursene.

De områdene av landet som avgir areal og legger til rette for utvikling av
195 naturressurser skal ha sin andel av inntektene fra denne virksomheten. Vi vil beholde konsesjonsavgift og konsesjonskraftordning. Og vi vil endre fordelingen av Havbruksfondet slik at mer går til kommunene.

200 6. Beredskap for alle -- uansett hvor du bor.

Alle innbyggere skal kunne føle trygghet for liv og helse. God beredskap er alltid lokalt forankret. Vi vil ha ambulanseberedskap i hele landet og etablere nye politistasjoner. Det skal være forpliktende responstider for alle nødetater målt på kommunenivå. Vi vil etablere et system hvor de statlige nødetatene må betale
205 vertskommunene dersom brannvesenet må gjøre den jobben ambulanse eller politi skulle ha utført.

*

210 Klimapolitikken er også en viktig del av dette programmet. Den norske klimadebatten er etter hvert blitt veldig svart/hvitt. Det er blitt slik at enten «er du med oss, eller så er du imot oss». Men ingen partier sitter med den hele og fulle fasiten i klimapolitikken. Vi har et felles mål å styre etter. Det er Parisavtalens forpliktelse om kutt fram til 2030 og videre til 2050. Hva som er
215 den beste og mest effektive veien dit, kan det være ulike meninger om. Det er på tide at det gis et større rom for å drøfte ulike veier til målet i klimapolitikken.

I programforslaget nedfeller vi en offensiv og god klimapolitikk. Det innebærer store omstillinger både i transportsektoren, jordbruket, industrien og
220 energipolitikken. Vi må bruke denne omstillingen til å satse! På nye næringer, ny industri, nye ideer og ny teknologi.

Derfor er programmet offensivt når det gjelder tiltak for gjøre klimaomstilling
225 til industribygging. Vi foreslår blant annet et grønt investeringsselskap for
strategiske investeringer i bedrifter som baserer seg på grønt karbon. Vi foreslår
et Bionova for å løfte fram omstilling i landbruket og vi ønsker en ambisiøs
satsing på hydrogen og fangst og lagring av CO₂ som Norge bør være godt
posisjonert til å utvikle. Vi vil satse på skogen fordi den -- ikke først og fremst på
230 kort sikt, men i det lange løp -- vil være svært viktig for å binde karbon.

Vi skal nå de forpliktelser vi har påtatt oss i Parisavtalen. Men skal
klimapolitikken ha legitimitet på lang sikt så må omstillingen ta hensyn til
sosiale og geografiske forhold. Klarer vi ikke å se disse perspektivene ved
235 klimapolitikken så vil vi ikke klare å få hele befolkningen med oss i viktig
klimaarbeid. Vi må greie å forene klimatiltak, verdiskapning og rettferdighet.
Det må være en sosial og geografisk innretning som er forståelig og god.

Programforslaget vi skal behandle dekker sjølsagt alle områder av samfunnet.
240 Det er et program for en ny retning på mange felt.

Et eksempel på det er skolepolitikken. Den norske skolen er blitt stadig mer
teoretisert de siste 20 årene. Det har vært lav status å ta yrkesfaglig utdanning.
Risikoen for å bli utkonkurrert av billigere importert arbeidskraft har gjort det
245 mindre attraktivt å utdanne seg til fagarbeider. I tillegg har vi levd med en
forestilling om at studieforbereidende utdanning gir flere valgmuligheter enn
yrkesfag.

Senterpartiet mener det må tas et oppgjør med det synet på utdanning som har
250 fått feste helt siden Høyre innførte det såkalte Kunnskapsløftet. Høyre
akademisk utdanning har vært idealet og de elevene som ikke har funnet seg til
rette i en stadig mer teoretisk skole har få alternativer. Vi er i ferd med å miste en
hel generasjon av fagarbeidere. Dette må endres. Fagarbeideren må gjenreises.

255 Senterpartiet har over tid kjempet for en mer praktisk skole og for at yrkesfag og
fagskolene skal løftes fram. Selv om yrkesfagenes utfordringer har vært diskutert
i et tiår så er problemene de samme. Senterpartiet vil gjenreise status og kvalitet i
yrkesfag. Vi har fremmet en rekke forslag de siste periodene om arbeidslivsfag
for alle som ønsker det i ungdomsskolen, fleksible utdanningsløp, yrkesretting
260 av fellesfag, økning av lærlingtilskudd og bevilgninger til utstyr på yrkesfag.

I neste stortingsperiode periode skal ungdomsskolens rolle fornyes. Det er en mulighet til å gjøre noe med hele tenkningen om yrkesfag. Senterpartiets mål er
265 klart. Ungdomsskolen må forberede elevene like godt på yrkesfaglig utdanning som på studiespesialisering. Det er fortsatt en lang vei å gå før yrkesfagene har fått den plassen de fortjener og før fagarbeideren er gjenreist, men programforslaget angir retningen på den veien.

270

*

Stadig flere ser på Senterpartiet som det partiet som skal forsvare deres interesser. Det betyr at de gir oss tillit. Denne tilliten er viktigere enn noe annet.

275

Det er sikkert mange måter å beskrive Senterpartiets kraftige vekst gjennom de siste årene ; og mange av dem som ikke liker oss noe særlig, kommer til å tviholde på fortellinga om at dette er et uttrykk for at den norske befolkningens ikke forstår sitt eget beste.

280

Jeg tillater meg å være uenig i dette. Det vi har sett de siste årene, er at store, breie grupper i det norske folk har reagert mot en tenkning som de opplever som fremmed og i strid med de verdiene som det norske fellesskapet har bygd på gjennom lang, lang tid.

285

Når de tjenestene som alle trenger uansett hvor en bor, over natta blir rykket opp med rota. Når regjeringen har saldert med det tilbudet som skulle gi beredskap og sikkerhet i alle lokalsamfunn. Når tilstrekkelige ressurser, lokal styring og lokalt skjønn blir erstattet av en sterk byråkratisering, ytterst
290 kompliserte organisasjonskart, og endeløs venting i telefonkø for å nå fram til kundeservice hos offentlige etater.

Senterpartiet anno 2021 har en temmelig praktisk tilnærming til verden rundt oss. Vi er ikke de første til å bli blendet av keiserens nye klær. Derfor lot vi oss
295 heller ikke blende av den såkalte nærpolitireformen -- som er ett av Erna Solbergs prestisjeprojekter. Aldri har vel noen regjering prøvd å gjøre gull av gråstein på den måten som Erna Solberg og helt opptog av justisministere har gjort i denne saken.

300 Den jevne, norske borger -- som alt for ofte blir både baksnakka og

undervurdert ; kjøpte kort og godt ikke historien om at denne reformen skulle handle om en ny og bedre trygghet for folk. Ja, at den til og med skulle gi mer «nærhet».

305

Når vi har greid å mobilisere kraftig de siste årene, så er det fordi alle -- uansett om du er enig eller uenig -- vet hvor de har Senterpartiet.

310

*

Vi har blitt beskyldt for mye rart gjennom de siste årene. Og jo mer vi har steget på målingene, jo sterkere har beskyldningene blitt. Om populisme, om å være bakstreversk, gammeldags eller hva det nå måtte være.

315

En kan ofte bli både lattermild og oppgitt over dette, men jeg har noen ganger tatt meg i å mumle siste verset i Ivar Aasens dikt «Dei skal alltid klaga og kyta» når jeg hører sånt:

320

Lat det merkast i meir enn i ordi,
at me halda den arven istand,
at, naar fedrarne sjaa att paa jordi,
dei kan kjenna sitt folk og sitt land.

325

Det er nemlig noen som prøver å framstille det som om vi har gjort noe fundamentalt nytt i Senterpartiet de siste årene. Det er feil. Jeg har ingen problemer med å kjenne igjen det Senterpartiet jeg møtte da jeg rundt 1980 ble aktiv i Senterungdommen -- og det partiet vi har nå. Men det har skjedd noe: Distriktpolitikken -- med sin lange og dype forankring i tautrekkinga mellom sentrum og periferi i Norge, og med dype røtter i det vi kaller norsk motkultur -- har blitt aktivisert. Og spørsmålet om hva som er reelle norske interesser vekker mer debatt enn det har gjort på lenge.

330

335

Når sentrum og periferi igjen blir viktig, hvem hadde da vi i Senterpartiet vært, om vi ikke kjente at vår historie gav oss et særlig stort ansvar som talerør for alle dem som merket sentraliseringspolitikken på kroppen? De som bor utenfor sentrum, enten det er i Namdalen eller Groruddalen.

Det er i denne virkeligheten som programkomiteen har oppholdt seg mens vi

har formet det utkastet som landsmøtet nå skal behandle.

Og ja -- jeg tror Nils Trødal hadde kjent seg igjen i det vi holder på med. I likhet med Jon Leirfall, Per Borten og Johan J. Jakobsen -- bare for å nevne fire
345 utmerkede trøndere som har spilt nøkkelroller i partiet det siste hundreåret.
Fedrene og mødrene ville kjent igjen «sitt folk og sitt land» -- og ikke minst sitt eget Senterparti.

*

350

Det er partiet -- og i særlig grad landsmøtet -- som sitter med fasiten på hva som er god Senterparti-politikk. Og i et parti vil det alltid være ting som samler, og ting som splitter. Programkomiteen har lagt særlig vekt på det som samler.

355

Et forhold ved norsk politikk som har endret seg veldig i løpet av de siste årene, er at interesseorganisasjonene har blitt kraftig oppbemannet med lobbyister som har det som sin særlige oppgave å drive påvirkning. Enhver interesseorganisasjon med respekt for seg sjøl har i dag en «samfunnskontakt» eller en hel avdeling
360 med rådgivere som driver politisk påvirkning. Den epostmappen som vi har med eksterne innspill til programkomiteen har nesten 1000 eposter hvor vi har vært i kontakt med interesseorganisasjoner, privatpersoner og bedrifter om de sakene som opptar dem.

365

Vi traff tidlig i prosessen et valg om at dette i all hovedsak måtte foregå i form av skriftlige innspill. Men selv om vi har lyttet og lest, vurdert og veid argumenter -- så har det stått klart for programkomiteen at det vi har fått fra eksterne aktører aldri vil kunne gi oss fasiten på hva som er god Sp-politikk.

370

Meldingene om hva som er forventet, har vi først og fremst fått gjennom partiets studiesirkler, lokallagsstyrer og fylkesstyrer. Og ingen skal si at det ikke er takhøyde, mulighet for innsmett og meningsbrytning på alle nivåer i denne prosessen. Jeg har lagt merke til at sentralstyret syntes de hadde jobba hardt når de kom seg gjennom de 1100 forslag som ble fremmet nå i den siste runden før
375 landsmøtet. Da kan dere bare tenke dere hvordan programkomiteen hadde det når vi kjempet oss gjennom 4700 endringsforslag ved juletider, i forkant av at siste programutkast ble lagt fram. Hvert eneste forslag ble lest og vurdert.

380 Det hadde aldri gått om ikke programkomiteen fungerte godt. Jeg vil gjerne
takke hver enkelt én i komiteen for den store jobben som har blitt gjort. Beate,
Torleik, Nancy, Svein, Bjørg, Aleksander, Kjersti, Terje, Gro-Anita og Sigbjørn:
Dere har alle gjort en kjempejobb! Og landsmøtet skal vite at det er komiteens
medlemmer som hver og en har formet de tekstene landsmøtet nå skal behandle.
385 Så dette har vært en stor dugnad.

Enhver programkomité må sjølsagt forholde seg til hvor omfattende et program
skal være. Så også vi. Og det som er litt skrekkelig, er at når det gjelder akkurat
spørsmålet om hvor mange sider, så er det faktisk sånn at «the sky is the limit».

390

Men det betyr ikke at et program på 200 sider er dobbelt så bra som et på 100
sider. Tvert imot, det partiprogrammet som fortaper seg i detaljer, den som
inkluderer hvert lite punkt vi kunne hatt med, får desto større problemer med å
holde fast på det som er det store bildet.

395

Senterpartiet legger altså opp til styring i stort, og ikke i smått, i dette
programmet. Og som det styringspartiet vi er, har vi i partiets ryggrad en helt
klar formening om at dette programmet egner seg for både valgkamp, valgseier,
regjeringsforhandlinger og et liv gjennom neste stortingsperiode.

400

Programkomiteen har ingen illusjoner om at senterpartister er enige om
absolutt alt. Men her gjelder Augustins ord -- som Anne Enger alltid passet på å
sitere: «Fasthet i det sentrale, frihet i det perifere, kjærlighet i alt.» Dere har sett
dissensene vi har i programmet -- og som vi skal håndtere her på landsmøtet.

405

Denne programkomiteen føler likevel at den har et overtak på forrige
programkomité, som vel hadde 42 dissenser. Denne gangen har vi bare sju.

410

Programmet handler om helt reelle diskusjoner og veivalg som partiet må ta --
og som partiet må leve med. Jeg har stor tillit til at landsmøtet gjør de riktige
beslutningene.

*

415

Landsmøte! Vi har en partileder som i årevis har gjort det klart for oss alle
sammen at det er de politiske sakene som er viktigst. Derfor har vi utformet et

program som gjør det klinkende klart for både velgere -- og de andre partiene --
420 hva som er våre saker. Hvilken retning vi tar. Landsmøtet får nå ta de siste
avklaringene og avstemme dokumentet sånn at det blir ferdig.

Men selv da er jobben ikke ferdig. Den har egentlig knapt begynt. Nå er det
ganske nøyaktig 100 dager til valgdagen. Det betyr at vi må utnytte hver eneste
425 dag i tida som kommer til å få politikken ut til velgerne. Jeg vet dere har brukt
tida som ligger bak til planlegging og skolering. Nå er den fasen over. I tida
framover må vi bruke alle muligheter vi har til å snakke med folk, vises i sosiale
medier, være i avisene og på tv. Med andre ord: Rette blikket utover!

430 For et program trenger forkjempere. Programdokumentet i seg selv er ikke mye
verdt hvis ingen bruker det som det politiske redskapet det var ment å være. Og
den jobben faller på oss alle sammen.

Vi står foran en stor jobb -- som krever både mot og samhold. Spesielt fordi vi
435 vet at kreftene vi vil ta et oppgjør med, er sterke. Men Senterpartiet har vist at vi
kan få til store ting når vi står sammen og tenker offensivt som lag.

Landsmøtet kommer nå til å meisle ut sakene på vegne av hele partiet. Og så
gjelder det å ha sjøltillit nok, på vegne av våre velgere og på vegne av de gode
440 sakene. Greier vi å kombinere pågangsmot, sjøltillit og gode saker i de tre
månedene som ligger foran oss -- da kommer vi langt!

Det kan sies riktig enkelt: Mange har tro på oss, det gir grunn til å være tro mot
oss sjøl og vår egen politikk!

445

God debatt til dere alle!;

Akersgata 51, 0180 OSLO

(+47) 23 69 01 00

450 post@sp.no

Presse

Medievakttelefon: 945 05 151

455 Personvernerklæring

Kilde

www.senterpartiet.no

460

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/senterpartiet-har-styringskraft>

465

470

475

480

485

490

495